

Concurs de relats sobre l'Univers

1er premi categoria Primària

Autora: Aran Ferré

Títol: El planeta sis

Xiuxiuejaven la història de dos germans en Blai i l'Aran que tenien una passió per l'astronomia molt gran.

L'Aran i el Blai sortien totes les nits de primavera a contemplar el cel. Com no hi entenien gaire agafaven un paper i dibuixaven les seves pròpies constel·lacions.

A ells els agradaven molt les mascotes, però no en tenien cap, per sort al costat de casa seva, en una casa abandonada, hi vivia una gat. Ells li donaven menjar i aigua, se'l volien quedar, però quan s'apropaven a ell s'escapava com un coet. Tot i així li van posar el nom de Sis. Al cap d'uns dies es van adonar que ja no venia a casa i ja no el van tornar a veure, pensaven que una veïna se l'havia quedat.

L'últim dia que van veure al Sis es van adonar que hi havia un estel diferent, que no l'havien vist mai. Van consultar a molta gent, però tothom els deia que era producte de la seva imaginació. Cada dia ells el veien més i més gran, però la gent seguia sense fer-los cas. Van estalviar diners per viatjar a la NASA per explicar-los el seu descobriment, però un cop allí tampoc els van fer cas. Sortien tristos de la NASA quan van veure un avi que els xiuxiuejava alguna cosa, s'hi van apropar i els va dir que tenien raó, que ell també havia vist aquell estel, que l'acompanyessim a casa seva que els ensenyaria una cosa. Al costat de casa del vellet hi havia un magatzem molt gran, no s'haurien imaginat mai el que hi havia dins, hi havia un coet. El senyor els va explicar que l'havia construït ell però que ja era gran per viatjar a l'espai i que si ells volien els ensenyaria com pilotar-lo. Van estar mesos entrenant-se fins que va arribar el dia d'enlairar-se. Just abans de marxar el vellet els va dir que el coet era vell i que no podia viatjar molt temps seguit, que s'havien de parar a cada planeta.

El primer que van trobar va ser la Lluna, hi van parar però quan era hora de marxar el coet ja no funcionava, van agafar uns tratges que hi havia dins el coet, se'ls van posar i van sortir fora, semblaven màgics perquè amb ells podien avançar de planeta en planeta saltant. Van saltar per damunt dels cràters de la Lluna fins arribar a Mart, sort que només hi van posar un peu perquè era ple de tempestes rosades, a l'horitzó van veure un planeta molt gran era Júpiter, pensaven que amb la força del salt no hi arribarien però després d'unes hores quan ja estaven a punt de tocar-lo un potent gas tòxic que sortia del planeta els va fer canviar de rumb i van agafar direcció a Saturn durant el camí van tenir temps d'observar totes les òrbites dels planetes i es van adonar que n'hi havia un que no en seguia cap i que era el planeta que ells buscaven. Necessitarien un cop de sort per poder arribar-hi, però així va ser després de saltar Saturn vam poder aterrar damunt del nou planeta i la seva sorpresa va ser màxima al descobrir que hi havia alguna cosa que es movia, era el "Sis" el gat de la terra, si

ell podia viure en aquell planeta nosaltres també, es van treure els tratges i van començar a extreure dades per portar-les a la NASA. Era un planeta molt llampant amb molts colors i van descobrir que s'havia apropat molt a la Terra i havia estat quan ells el veien cada cop més gran i que una nit el "Sis" havia fet un salt i havia aterrat al seu planeta, que van decidir posar-li també el seu nom.

Al cap de tres dies va arribar una nau i d'ella en sortí el vellet, els va dir que estava molt preocupat per ells i que al treure's els tratges espacials havia rebut una senyal que els havia permès trobar-los. Ells es van disculpar per haver deixat el seu coet a la lluna, però ell els va dir que el que havien descobert era molt important i que canviaria la història dels viatges per l'espai.